

NEMCIJA BO STAVILA V STRESI SVOJE POGOJE

RAZGOVOR MED BENEŠEM IN ANTHONY EDENOM SE JE KONČAL V OBOJESTRANSKO ZADOVOLJSTVO

Konferenca v Pragi se je tikala angleško-francoskega sporazuma. — Kabinetna seja, pri kateri bo poročal stotnik Eden o svojih uspehih, se bo vršila v ponedeljek. — John Simon ima Hitlerjeve predloge črno na belem. — MacDonald bo najbrž odpotoval v Italijo.

PRAGA, Čehoslovaška, 5. aprila. — Stotnik Anthony Eden je končal svoje poizvedovalno potovanje v evropske prestolice s peturnim obiskom v Pragi, tekom katerega časa se je dve uri razgovarjal z zunanjim ministrom dr. Edvardom Benešem.

Uradno poročilo, ki je bilo objavljeno takoj po konferenci, pravi, da sta Eden in Beneš prijateljsko razpravljala o različnih točkah angleško-francoskega sporazuma, ki je bil sklenjen 3. februarja v Londonu.

Med obema vlada popolni sporazum glede mirovne politike obeh držav.

Češka javnost je posebno zadovoljna z velikim uspehom, katerega je stotnik Eden dosegel v Moskvi, kajti Čehi smatrajo Rusijo za slovansko mater in so ji vedno prijateljsko naklonjeni.

Na železniški postaji so Edena pozdravili minister dr. Beneš, čehoslovaški poslanik v Londonu Jan Masaryk, angleški poslanik v Pragi Sir Joseph Addison in več višjih uradnikov zunanjega ministrstva. Pred železniško postajo se je zbrala velika množica, ki je Edena glasno pozdravljala.

Ob 1.20 popoldne se je stotnik Eden odpeljal z angleškim aeroplanom, ki je bil nalašč v ta namen poslan iz Londona. Pri odhodu so se od njega poslovili dr. Beneš, poslanik Masaryk in angleški poslanik Addison.

LONDON, Anglija, 5. aprila. — Zunanji urad je od stotnika Edena prejel sporočilo, da bo ostal čez noč v Kolinu ob Reni, mesto da bi nadaljeval svojo pot v London.

Edenov tajnik je po telefonu sporočil angleškemu zunanjemu uradu, da je bila vožnja iz Prage proti Lipskem zelo slaba in da je stotnik Eden zbolel na "zračni" bolezen, da pa njegova bolezen ni resnega značaja.

Kabinetna seja, ki je bila določena za petek zvečer in na kateri bi imel Eden podati poročilo o svojih obiskih v Moskvi, Varšavi in Pragi, je bila predložena na ponedeljek.

V torek bo zunanji minister Sir John Simon v poslanski zbornici poročal o Edenovih uspehih v Moskvi, Varšavi in Pragi ter bo takoj nato skupno z Edenom in mogoče tudi z ministrskim predsednikom MacDonaldom odpotoval v Streso v Italiji.

BERLIN, Nemčija, 5. aprila. — Uradni viri pravijo, da bo predsednik Hitler presenetil konferenco treh držav v Stresi s tem, da bo ponudil konferenci, da sprejme sedanje meje Nemčije vsaj za deset let.

To ponudbo, ki je do sedaj bila tajna, bo stavil konferenci angleški zunanji minister Sir John Simon, ki ima Hitlerjeve predloge črno na belem. Sir Simonu je bila ob priliki njegovega obiska v Berlinu vročena tozadevna spomenica, pisana s pisalnim strojem.

Hitler je Sir Simonu predlagal več nenapadalnih pogodb, mesto vzhodno-evropske splošne pogodbe. Hitlerjev predlog vsebuje štiri glavne točke: — Nemčija ne bo napadla nobene države, ne bo se vmešavala v notranje zadeve druge države, ne bo pomagala državi, ki bo pričela vojno in se bo v slučaju kakšnega spora pogajala z državami.

Te pogodbe bi bile podpisane med posameznimi

Predloga za nabavo dela sprejeta

V VOJNI NAJBILI DELAVCI MOBILIZIRANI

Vprašanje o delavskih plačah je v zvezi z vojnimi dobičkom. — Mobilizacija delavcev ne more biti ločena od mobilizacije kapitala.

Washington, D. C., 5. apr. — Ko je bilo proti koncu seje poslanske zbornice opaziti, da bo najbrže sprejeta McSwainova predloga, ki prepoveduje vojni dobiček, se je poostrihla tudi borba, ki ima za svoj cilj preprečiti vsako možnost, da bi bili v času vojne mobilizirani tudi delavci.

Medtem pa je prišlo v senatu na dan novo odkritje. Pred odborom, ki preiskuje dobičke v municijski industriji, je rekel nek lastnik ladjedelnice, da je predsed. Hoover, kadarkoli je imel kako priložnost, da odloči, ali se naj gradba kake ladje izroči kakšni privatni ali pa državni ladjedelnici, dal naročilo privatnemu podjetju samo tedaj, kadar je mogel to zvezati s kako politično "kravjo kupčijo".

V poslanski zbornici so razpravljali o raznih dodatkih k McSwainovi predlogi. Zlasti predsednik delavskega odbora, kongresnik Connery, je poudarjal, da McSwainova predloga v svoji sedanji obliki v času vojne ne izključuje mobilizacije delavcev.

Kongresnik Connery je rekel, da ima predsednik v vojnem času pravico poklicati v službo "neorganizirano milico". To se more razlagati tako, da bi bili vsi delavci, ki so v vojaški starosti, mobilizirani. Po McSwainovem načrtu bi mogel biti delavec, ki bi zahteval 10 centov več plače, kaznovan z \$100 globe in z zaporno kaznijo enega leta.

IZMENJAVA DRUŽIN

Sofija, Bolgarska, 4. aprila. Bolgarska je izmenjala 52 turških družin s Turčijo za 52 bolgarskih družin, ki so živele v Turčiji.

Bolgari so živeli v turški vasi Kurfali, Turki pa so živeli v bolgarski vasi Rossina.

Da se reši vprašanje narodne manjšine, sta se obe vladi sporazumeli, da se prebivalstvo izmenja.

državami in bi pozneje mogle biti združene v splošno pogodbo.

Poleg tega bo Sir Simon stavil še dva druga Hitlerjeva predloga:

1. Nemčija je pripravljena podpisati pogodbo, ki omejuje oboroženo silo, toda z določbo, da je Nemčiji dovoljeno, da ima enako silo na suhem, na morju in v zraku s Francijo ali Anglijo, katera ima večjo silo.

2. Nemčija je pri volji podpisati podonavsko pogodbo, ki bo določila, kaj je "nevmešavanje" v notranje zadeve Avstrije.

MELLONOVA USTANOVA BO OBDAVCENA

Nameravani dar ni prost davkov. — Milionske izgube mesto milijonskih dobičkov.

Pittsburgh, Pa., 5. aprila. — Zvezni zakladniški urad je obvestil Andrewa W. Mellona, da so njegove slike v A. M. Mellon Educational & Charitable Trust, ki jih bo pozneje podaril ameriškemu narodu, podvržene davku. Slike so vredne okoli \$19,000,000 in Mellon se je odločil, da bo trustu podaril \$2,000,000 za nov muzej v Washingtonu.

Pri večerjani obravnavi pred davčno oblastjo se Mellon ni mogel spominjati, da je kdaj prejel od Pittsburgh Coal Co. ponudbo za 100,000 delnic. Delnice je Mellon prodal za izgubo \$5,000,000 svoji Union Trust Company.

Šele ko ga je vladni zastopnik spomnil, da mu je nek kupec za nje ponudil \$10,000,000, se je mogel Mellon spomniti na ponudbo, ki je nudila sijajno kupčijo. Toda tedaj Mellon delnic ni prodal za dobiček, temveč jih je pozneje prodal z veliko izgubo.

Vladni predlog, da bi kot dokazilni material bile predložene knjige Union Trust Company, je bil odklonjen. Vlada trdi, da Union Trust Company ni samo Mellonu, temveč tudi drugim osebam delala usluge s tem, da se je kdo izognil plačilu davka.

LOTERIJA BO DOVOLJENA

Albany, N. Y., 4. aprila. — Kot zagotavljajo zanesljivi viri, bo sprejeta Crawfordova predloga, po kateri bo v državi New York dovoljena loterija v dobrodelne namene.

Predsednik zbornice Irwin Steingut se je javno zavzemal za predlogo in voditelj večine John J. Dunnigan je rekel, da bo v senatu podpiral Crawfordovo predlogo.

Voditelj manjšine George R. Fearon pravi, da je radoveden, kako bo mogoče sprejeti loterijsko predlogo, ker ustava naravnost prepoveduje loterijo.

ABESINIJA JE PRIPRAVLJENA

Abesinija je poslala na mejo 100,000 vojakov, ki so dobro preskrbljeni s strojnimi puškami.

Addis Ababa, Abesinija, 5. aprila. — Iz zanesljivega vira prihaja poročilo, da je Abesinija poslala proti meji Eritreje in Somalijske, kamor je Italija zadnje tedne poslala močno armado, 100,000 dobro oboroženih vojakov.

Vlada cesarja Haile Selassieja pa k temu pripomni, da je bila vojska poslana iz "previdnosti".

Zanesljiva poročila zatrjujejo, da imajo abesinski vojaki najmodernejša orožja, zlasti pa mnogo strojnih pušk.

Vlada je preskrbela dobro prometno zvezo s svojimi četami ob meji. Na strateških točkah so že postavljena skladišča za vojni material.

Prej so šli abesinski vojaki v boj s sulicami in meči, njihove žene pa so jim donosale municijo in provijant.

Vsled sedanjega spora z Italijo pa je bil stari način bojevanja odpravljen.

Abesinski armadi bodo poveljevali domači poglavarji. Vendar pa ima abesinska armada več inozemskih svetovalcev. Abesinci se še vedno s ponosom spominjajo, kako so pred 40 leti porazili Italijane.

Rim, Italija, 5. aprila. — Vojni urad je razposlal pozive za mobilizacijo več kot 50,000 mladim fašistom, ki so se prostovoljno prijavili za vojaško službo v Abesiniji. Razdeljeni bodo v pet divizij, ki bodo štejele 40,000 vojakov.

Iz Meccine je parnik "Conte Biancamano" odpeljal v Massauo v Eritreji regularne čete, da ojačijo 31,000 vojakov, katere je Italija že prej poslala v Vzhodno Afriko. Tudi parnik "Abbazia" je prišel v Napolju nalagati vojaške.

DVE NEMKI ZASTRUPLJENI

London, Anglija, 5. aprila. Dve odlični nemški begunki sta bili najdeni zastrupljeni v svojem stanovanju. V Londonu sta obe preiskovali, ako ni bil načrt za odvedbo protinazijskega časnikarja Bertholda Jacob iz Švice v Nemčijo izdelan v Londonu.

Zastrupljeni begunki sta dr. pr. Dora Fabiani, stara 35 let, ki je bila tajnica bivšega socialističnega poslanca v nemškem državnem zboru dr. Kurta Rosenfelda in 60 let stara pisateljica Mathilde Wurm, ki je bila 12 let socialistična poslanka v nemškem državnem zboru.

Obe sta pobegnili iz Nemčije po aretaciji Ernesta Torglerja, ki je bil obdolžen, da je bil udeležen pri požigu palače državne zbornice v Berlinu.

PREDSEDNIK JO BO PODPISAL, KO SE VRNE V WASHINGTON

WASHINGTON, D. C., 5. aprila. — Največja vsota, ki je bila kdaj v kaki državi dovoljena za mirovne svrhe — 4880 milijonov dolarjev — je na razpolago predsedniku Rooseveltu, da bo nabavil delo in zaslužek 3,500,000 nezaposlenim.

REILLY BO TOŽIL HAUPTMANNA

Glavni zagovornik bo vložil tožbo za 25 tisoč dolarjev. — Hauptmannova žena pravi, da ne more plačati.

Glavni Hauptmanov zagovornik J. Reilly, katerega je Hauptmannova žena v sredo odslavila kot zagovornika svojega moža, ker je za svoje delo računal \$25,000, je rekel, da bo Hauptmann tožil za plačilo zahtevane vsote.

Pismo, ki je bilo Reillyju poslano priporočeno, se glasi: "Dragi gospod:

Ko sem obiskala svojega moža v Trenton, N. J., sem se ž njim posvetovala, ako bi bilo primerno še obdržati dosedanje zagovornike. Pod sedanjim okoliščinami, zlasti z ozirom na Vaše račune in posebno glede računa v znesku \$25,000, ki ste ga poslali mojemu možu v Trenton, N. J., sva z mojim možem sklenila, da od sedaj naprej ne potrebujeva več Vaše službe. Z ozirom na to dejstvo, Vam uljudno sporočam, da Vaše delo za mojega moža in za mene z današnjim dnem preneha.

Z vsem spoštovanjem

Mrs. Anna Hauptmann". Reilly je rekel, da bo svoj račun izročil drugemu odvetniku, ki bo sodnijskim potom zahteval, da je račun plačan.

KRVAVI IZGREDI BREZPOSELNIH

Gallup, N. M., 5. aprila. — V boju med 200 brezposelnimi in šerifom M. R. Carmichael ter njegovimi tovariši je bil ustreljen šerif in brezposelni Ignacio Velardi. Poleg tega je bila še tudi ranjena neka ženska. Obstreljena sta bila tudi šerif Edison L. Wilson in Roy Bodgess.

Do spopada je prišlo, ko so policisti skozi zadnja vrata sodnijskega poslopja skrivaj hoteli odpeljati dva možka in eno žensko, ki so bili obdolženi vloma. Pred sodnijo se je zbrala velika množica. Policija se je najprej poslužila solnih bomb, nakar so med množico pričeli pokati revolverji.

Nemiri so se v Gallupu vedno nadaljevali, odkar so premagali pred enim letom zastavljali. Ko je bila stavka poravnana, je mnogo premogarjev ostalo brez dela.

Stvar je pa temvečjega pomena, ker bo ta denar upravljal odbor, čijega štirje člani so znani kot "radikalni liberali".

Dasi se predsednik še ni končno odločil, bodo v tem odboru najbrž sledeči:

Harry L. Hopkins, notranji tajnik H. J. Ickes, R. Tugwell in kontreadmiral C. J. Peoples, član nakupnega oddelka zvezne zakladnice.

Parlamentarni boj za sprejem predloge se je končal danes z zadnjim glasovanjem v senatu. 66 senatorjev je glasovalo za, 13 pa proti predlogi. V poslanski zbornici je glasovalo 317 kongresnikov za predlogo, 70 pa proti.

Predsednik Roosevelt je fakičen gospodar nad tem denarjem. 880 milijonov dolarjev bo najbrž uporabljenih za direktno podporo nezaposlenim, to je predvsem takim, ki so zaradi bolezni ali telesnih napak postali nezmožni za delo.

Ostala vsota bo porabljena za gradnjo cest, elektrarn, napipov, predorov itd.

Koliko denarja naj se izda v vsako svrhu, bo določil predsednik.

Predloga je bila najprej predložena poslanski zbornici, ki jo je pa po več dni trajajočih ostrih debatah odobrila dne 24. januarja.

V senatu pa ni šlo vse tako gladko.

Največjo oviro je predstavljal predlog senatorja McCarrana, demokrata iz Nevade, naj se delavcem, zaposlenim pri vladnih gradnjah, plača plače, ki so v dotičnih krajih običajne, dočim je vlada določila, naj dobivajo taki delavci po petdeset dolarjev na mesec.

Največji argument McCarrana je bil, da bodo privatni delodajalci sledili vzgledu vlade ter ne bodo hoteli plačati svojim delavcem več kot po petdeset dolarjev mesečno.

Važno vlogo je igral tudi sivolasi senator Carter D. Glass iz Virginije. Sprva je bil proti predlogi, ko jo je pa začel ogroziti McCarranov amendment, so je Glass postavil na stran vlade.

OBSODBA GRŠKEGA ČASTNIKA

Atene, Grška, 5. aprila. — Kavalerijski major Schanos Volanis bo v Solunu ustreljen, ako ga vlada ne pomilosti. Vojaško sodišče v Solunu ga je spoznalo krivim veleizdajca in ga obsodilo na smrt. Dvajset drugih častnikov je bilo obsodjenih na zaporno kazen.

Major Volanis je brzojavno prosil predsednika Zaimisa za pomiloščenje.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja na Ameriko in
Manado \$4.00
Na pol leta \$2.00
Na četrt leta \$1.00
Za New York na celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inostranstvo na celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikom.

Doplat brez podpisal in osebnosti se ne prebijejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3574

"NAROČNIKI" POSEBNE SORTE

Tudi tem moramo posvetiti par besed.

To so namreč tisti "naročniki", ki niso na list naročeni, pa ga navzlic temu vsak dan čitajo ter so ogorčeni in razžaljeni, ako ga slučajno ne dobe v roke.

Najbolj zanimivo je pa, ker ga čitajo na tuje stroške in si pri tem laste do lista nekakšno pravico — kaj sme pisati in ne, kaj je po njihovem mnenju prav in kaj narobe.

Toda mi smo pravični in tudi zastojkarje delimo v dva dela.

V Ameriki je nešteto naših rojakov, ki so bili v prejšnjih dobrih letih dobri naročniki.

Pritisnila je kriza, in je zmanjkalo denarja za sol kruh in za tobak.

Mi smo storili svoje. Naše knjige izkazujejo, koliko smo žrtvovali zanašajoč se na boljše čase in poštenost naših ljudi.

Upanja na boljše čase nismo izgubili, pa tudi vera v poštenost našega naroda je neomajna.

Rojaki radi čitajo naš list. O tem imamo nebroj dokazov.

Marsikdo bi ga rad naročil, če bi mu količkaj dopuščale razmere. Toda kjer ni, niti vojska ne more vzeti.

Pomagajo si pač s tem, da ga čitajo pri svojih prijateljih in sosedih.

Tega izposojanja jim ne zamerimo, ker je pravilno in pošteno.

Znani so nam pa slučajji, ki v svoji ogabnosti kriče do neba. — K revežu, ki si takorekoč od ust pritrga cente, da redno in pošteno odraja naročnino, hodijo čitati list ljudje, ki imajo vsega dovolj, oziroma že vsaj v teh hudih časih ne trpe pomanjkanja.

Tako početje je dvojno izrabljanje.

Taki zastojkarji izrabljajo naročnike, ki jim list posojajo, izrabljajo pa tudi nas, ker bi se lahko naročili na list, pa tega nočejo storiti, ker je izposojanje dosti ceneje za njihov žep, oziroma jih v največ slučajih sploh nič ne stane.

Zato svetujemo naročnikom v njihovem in v našem interesu: — Če si hoče izposoditi od vas list tisti, ki ga res ne more naročiti, mu ga posodite z veseljem.

Če vas pa hoče kdo izrabljati, mu enostavno recite: — Tukaj je naslov in toliko stane, pa ga naroči. Saj se mi zdi, da denar za naročnino lažje ti pogrešaš nego jaz.

SLOVENE IN NJEGOV TOVARIŠ ABESINEC

Slovenec Edvard Oblak je bil v francoski in španski tujski legiji v Maroku. Oblak, ki poleg svojega materinega jezika — slovenščine — govori in piše tudi arabsko-hrvatsko, nemško, italijansko, francosko, angleško, špansko in arabsko, je res prepotoval mnogo sveta. Sedaj pa pravi, da je namenjen v Abesinijo. Kakor sam pripoveduje, je v španski tujski legiji dal časa živeti skupaj z mladim Abesincem. Sicer pa naj to zgodbo v sledečem opiše sam na svojo odgovornost:

Bilo je v deželi Rifov ob koncu leta 1926. Pravkar smo pokosili ter polegali k počitku. Strašna vročina nas je močno utrudila. Vendar smo si ležali, kakor smo bili navajeni vedno, drug drugemu pripovedovali svoje zgodbe in pustolovščine.

Med nami je znal najlepše pripovedovati mlad Abesinec, kateri je s svojo bistrino in sijajnim spominom vzbujal splošno pozornost. Njegova krepka postava, žive oči, gosta brada — vse to se nam je zdelo poldivjaško, vendar pa je govoril več jezikov, zlasti pa francosko, nemško in angleško. Te jezike je govoril tako dobro, da bi mu nihče ne prisodil, da je Afrikanec.

Kljub temu, da je mladenič znal tako bistro pripovedovati, nam je vseeno bil močno skrivnostni človek. Nikdar nam ni povedal, kaj je. O tem ga nisimo spraševali, ker tako zahtevajo navade v tujski legiji. Z menoj je bil posebno prijazen. Pa tudi jaz sem se zanimal zanj, ker sem ugotovil, da ta skrivnostni mladenič nosi v sebi globoko skrito žalost. Kjerkoli sem mogel, sem ga varoval in pazil, da bi se mu nič ne zgodilo.

Naenkrat naglo stopi pred me moj sluga, me pozdravi in reče: "Mi aiutante, el senior capitano lo quiere!" Klical me je naj grem h kapitanu. Naglo sem bil v kapitanovo pisarno. Kapitan se je nekoliko posmejal, stopil k meni in rekel: "Ali morda kaj veš o našem Abesincu?" Jaz sem pa vedel le toliko, da je kaj bister dečko ter pobožen kristjan, sicer pa da je zelo skrivnostni. Nihče ne ve, ne kdo je, ne kaj je. — Kapitan mi nato pravi: "Poveljnik polka mi je naročil, naj takoj privedem tega Abesinca k njemu".

To me je močno presenetilo, ker se kaj takega v legiji v legionarjem ne dogaja. (Naš polkovnik se je pisal Franco. Po kapitanu Abd el Krima je postal general in adjutant kralja Alfonza XIII. Pred kratkim je poskušal puč proti sedanjemu režimu. Ker se mu pa poskus ni posrečil, so ga prijeli in zaprli).

Mladi Abesinec je še vedno bil v krogu naših tovarišev in se menil z njimi. Imenovali smo ga navadno Menelik. Ta priimek smo mu vzeli kar tako. Omenjam namreč, da vsak legionar poleg svoje številke dobi od svojih tovarišev še poseben priimek. Našemu Abesincu pa pridevek Menelik ni prijel. Kadar koli smo ga tako imenovali, se je s svojimi ostrimi zobmi ugriznil v spodnjo ustnico. Po tem smo ga tudi pozvali, kadar je bil hud. On pa nikdar nikogar ni žalil.

"Menelik!" sem mu zaklical. Planil je pokonci, kakor neverica. "Pojdite z menoj!" Zapel si je bluzo in odšel z menoj pred kapitana. Kapitan ga je brez besede pogledal, si opasal sabljo in rekel: "Pojdi-

mo". Kapitan je stopal naprej, midva z Abesincem pa za njim. Ko smo vsi trije prišli v polkovnikovo pisarno, smo se močno začudili. V sobi smo zapazili štiri abesinske dostojanstvenike, ki so se takoj globoko priklonili, kakor hitro so zagledali mladega Abesinca. On pa je ponosno stal pred njimi ter se jim nasmehnil.

"Da, vaša visokost", je rekel eden izmed njih. "Iskali smo vas povsod in sedaj smo vas našli. Vrniti se morate v domovino ter prevzeti kraljevsko oblast".

Vsi smo bili močno presenečeni, ker mladi Abesinec, ki je živel med nami, ni bil nihče, ko abesinski princ, katerega je čudna želja privedla v legijo, kjer sem se tudi jaz seznanil z njim. Še isti dan je zapustil našo legijo ter se od vseh svojih legionarjev-tovarišev priširo in bratsko poslovil. Prišel je tudi k meni, mi prijateljsko stisnil roko in dejal: "Vedno se bom spominjal tvojega obraza in tvoje dobrote ne bom nikdar pozabil. Ako se ti kdaj posreči priti iz tega labirinta, ne pozabi, da te na prestolu Abesinije čaka velik prijatelj". Preden je odšel, je našemu polku daroval 50.000 pezet, da bi z njimi legija proslavila njegovo odhodnico. In mi smo res pili na njegov račun od jutra do večera.

To moje nenavadno znanje, ki je res nenavadno za našega človeka, je treba izkoristiti, posebno sedaj, ko se ta simpatična afriška država nahaja pred usodnimi odločitvami. Prepričan sem, da me bo abesinski cesar kot starega prijatelja dostojno sprejel, ker legionarsko tovarstvo je trajno, saj traja do groba. Zato hitim v Abesinijo, ker tovariša je treba pomagati. Solnce in krvi v divjih krajih Afrike pa sem že vajen.

10 jajc za 1 Din.

Vsako leto se spomladi jajca pocene. V okolici Varazdina in Ludbrega prodajajo kmetje jajca po 10 para ali 10 jajca za 1 dinar, posebno debela jajca pa 7 komadov za 1 Din. Če pa hoče kmet kupiti kilogram soli, liter petroleja in škaflijo vžigalce mora prineesti v trgovino 115 jajc.

Iz Jugoslavije.

600 rudarjev stavka.

Že nekoliko dni stavkajo vsi rudarji v rudniku "Srpski Balkan". Že pred dvema letoma so se rudarji pripravljali na stavko, a tedaj jih je vodstvo pomirilo o pravem času. Dne 1. februarja so rudarji prejeli plačo, ki je bila zelo skromna. Ta dan pa jim je bilo ustavljeno izplačevanje za službo, tako da niso že dva meseca in pol prejeli plače. Svoje družine hranijo rudarji z živili, ki jih prejema iz rudniške zaloge. Dolg za ta živila poravnajo, ko prejmejo plačo. Toda iz zaloge niso rudarji prejeli toliko, da bi lahko prehranili svoje družine. Za vsakega rudarja je skladišče dalo po en hleb kruha, ki je tehtal 800 gramov, za družino pa še po en hleb, ne glede na to, koliko otrok družina šteje. Tudi drugih živil niso prejeli dovolj. Vse to so rudarji mirno prenašali, dokler ni bilo ustavljeno izplačevanje plač. Najprej so pričeli stavkati rudarji v rovih. Nato so se jim pridružili še delavci na prostih. Danes stavka okoli 600 rudarjev. Pred pisarno neprestano stojijo večje skupine delavcev, ki zahtevajo izplačilo zaostalih plač. Delavci so se odločili, da bodo stavkali, dokler jim ne izplačajo plač.

Uboj v poslopju novosadskega sodišča.

V Novem Sadu sta se že dolgo pravdala kmet Anton Zelenka in Fran Bajdoš iz Temerina zaradi nekega zemljišča. Pri prvi razpravi je znal Zelenka, ko pa je prišla zadeva pred višjo instanco, se je pravdarska sreča obrnila in je pravdo dobil njegov nasprotnik Bajdoš. Zelenka je že pred prvo razpravo grozil, da bo svojega nasprotnika ubil, če bi izgubil pravdo. Zaradi te grožnje je bil obsojen na 6 mesecev zapora, ki pa jih še ni odsedel. Komaj je bila izrečena sodba, po kateri je znalaj Bajdoš, je Zelenka v veži poslopja sodišča ves besen potegnil nož in zabodel pred mnogimi pričami svojega nasprotnika. Hudo ranjeni Bajdoš je kmalu v bolnišnici podlegel poškodbam.

JOHN STRACHEY

znani angleški pisatelj, je imel v tej deželi več predavanj, v katerih je priporočal komunizem in zagovarjal nasilje. Piseljeniške oblasti so ga hotele deportirati, ko so se pa zavzeli zanj liberalni elementi, je bilo deportacijsko povelje preklicano.

Za mrtvega psa mrtev gošpodar.

Pred dvema letoma se je dogodilo, da je državni gozdar v velikih Radičih pri Bosanski Krupi, Vučen Dukič, ustrelil ovčarskega psa pastirja Stojana Stojana. Tedaj je Stojan zagrozil gozdarju, da se bo nekega dne ravno tako "iztegnil" gozdar, kakor se je "iztegnil" njegov pes. Potem se je stvar pozabila. Ko pa je te dni gozdar šel od doma v gozd, ga ni bilo več domov. Konj, na katerem je jahal, se je sam vrnil. Gozdarjev sin je šel nato iskati očeta in ga je po daljšem iskanju našel v gozdu mrtvega z razbito glavo. Sum, da je ubil gozdarja, je takoj zadal pastirja Stojana. Orožniki so ga prijeli in Stojan je priznal, da se je v gozdu srečal z gozdarjem. Ker je imel pri sebi sekuro, ki mu jo je gozdar hotel odvzeti, sta se začela rovati za sekuro, pri čemer je Stojan, da bi se obranil, udaril gozdarja s sekuro po glavi. Ker je takoj po gozdarjevi smrti izginil Stojanovo oče, se smatra, da je bil tudi on soudeležene pri uboju, pa se je uvedla preiskava tudi v tej smeri.

Po 13 letih se m uje vrnil vid.

Iz Banjaluke poročajo, da se je 20-letnemu sinu kmeta Petra Dorniča Stevanu po 13 letih vrnil vid. Nekega jutra se je zbudil in ves srečen je opazil, da zopet vidi. Toda istočasno je izgubil sluh. Oče ga je odpeljal v Zagreb na kliniko.

POZDRAVI!

Pred odhodom v staro domovino, kamor se podam na obisk, pozdravljam svojo ženo in sina v Clevelandu ter vse sorodnike, prijatelje in znance. Istotako pozdravljam tudi v Pittsburghu vse prijatelje in znance, posebno pa Mr. Franka Ostrovskega in njegovo ženo, ki sta mi tako dobro postregla, ter njegovo hčer Amy in sina Franka, ki je bil tako prijazen, da me je peljal na postajo. Hvala vsem čistim neštetim, ki so mi na postaji želeli srečno pot. Ko sem bil par dni v Pittsburghu, sem si ogledal tudi igro "Divji lovec" v Slovenskem Domu. Igra je bila zelo zanimiva. Vsa čast predsedniku Doma Mr. Klunu in njegovim ženi, ki sta glede postrežbe vse tako dobro aranžirala. V domovino potujem s parnikom "Champlain", vrnil se bom pa s parnikom "Rex". Lepa hvala potniškemu oddelku "Glasa Naroda", kjer so mi vse potrebno preskrbeli. To slovensko podjetje vsakemu najtopleje priporočam. Pozdrav in nasvidenje!

Frank Ipavec.

Peter Zgaga

Listi ruskih emigrantov so pred kratkim prinesli vsebino vizit nekaterih ruskih uglednih osebnosti pred 20. leti in danes. Ta primerjava je hudo zanimiva in dokazuje, kakšne posledice je imela ruska socialna revolucija.

Leta 1914: Stalin, semeniščnik v Tiflisu.

Grof Aleksej Ignjatev, carski vojaški ataše ruskega carja v Parizu.

Vorošilov, poročnik v Ljanskusu.

Admiral Rusin, poveljnik carskega brodograja v Petrogradu.

A. Denjikin, poveljnik ruske armade v Tangaraju.

General Erdelli, poveljnik ruske zahodne armade.

Leta 1934: Stalin, generalni tajnik komunistične stranke v Moskvi. V praksi diktator vseh Rusov.

Aleksej Ignjatev, uradnik sovjetskega trgov. zastopstva v Parizu.

Kl. Vorošilov, vojaški komisar v sovjetski Rusiji, Moskva.

A. Rusin, kugigovodja v Parizu.

A. Denjikin, učitelj v Parizu, Londonu in Pragi.

Ivan Erdeli, šofer v Parizu.

Ničesar nisi izgubil, če si žensko desetkrat pripravil v jok.

Vse si pa izgubil, če se je le enkrat norčevala iz tebe.

Velika čustva dajejo moč, le velika ljubezen dela človeka šibkega in ponižnega.

Če zapreš človeku s smrtjo, bo z najhujšo boleznijo zadovoljen.

Pravijo, da ljubezen premaguje vse ovire. V resnici je zakon močnejša vez za življenje nego ljubezen.

Ko se je bogat trgovec vračal domov, ga je v veži nekdo telebnil po glavi, da se je pri priči onesvestil. Napadalec je pobegnil.

Zdravniki so dognali, da je rana smrtonosna in da je ne bo prebolel.

Vedoč, da bo moral umreti, je poklical k sebi svojega kompanjona, mu rekel, naj zaklene vrata ter mu začel razkrivati svoje sree:

— Dragi prijatelj, ker vem, da se mi bliža smrtna ura, hočem s tem svetom poravnati svoje račune. Najprej ti razodenem, da sem ti prijateljstvo le hlinil in da sem te nesramno varal. Trgovina je dosti več nesla kot sem ti rekel, da ne. Vsak mesec je steklo v moj žep par sto dolarjev, katere bi moral deliti s teboj. Načrte za tvojo novo iznajdbo sem ti jaz ukradel in jih prodal. In slednjič ti moram še nekaj povedati: dve leti sem zasledoval tvojo ženo in sem imel z njo nepoštene namene. Tako, prijatelj, to je vse. Če mi moreš odpustiti, mi odpusti.

— Iz srea ti odpustim — je odvrnil prijatelj. — Vse to sem namreč že zdavnaj vedel. Da boš pa šel malo lažje na drugi svet, ti bom pa še jaz eno povedal.

— No, le povej, da mi bo lažje pri sreč.

— Ah veš, kdo te je telebnil z batom po glavi, ko si prišel onega večera domov?

— Ne vem. Niti najmanjše slutnje nimam. Pa tudi policija ni mogla ničesar dognati — je mukoma odgovoril umirajoči.

— No, če že hočeš vedeti — mu je zasolil prijatelj — ti pa povem, da sem te jaz.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vselej našo dolgoletno skušnjo Vam gamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi potniške za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjši strošek.

Nedržavlani naj ne odlašajo da zadnjega trepuka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in svetovanja Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Za Velikonoč

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.75	Din. 100		Za \$ 9.35	Lir. 100	
\$ 5.25	Din. 200		\$12.35	Lir. 200	
\$ 7.50	Din. 300		\$14.40	Lir. 300	
\$11.75	Din. 500		\$22.20	Lir. 500	
\$23.50	Din. 1000		\$44.40	Lir. 1000	
\$47.00	Din. 2000		\$88.80	Lir. 2000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIN

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.50
\$15.—	\$15.75
\$20.—	\$21.—
\$25.—	\$26.25
\$30.—	\$31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Časlo Letler za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MIHAEL ZOŠČENKO:

LJUBEZEN

Družabni večer se je zaključil pozno.

Vasja Česnokov je stal ves utrujen in prepoten z rediteljskim trakom na rokavu pred Mašenjko in ji prigovarjal:

— Počakajte malo, dušica... Počakajte do prvega tramvaja. Kam se vam pa tako mudi, tristo ciganov, kam neki? Tu lahko posedite in počakajte in vse drugo, vi pa že odhajate... Počakajte do prvega tramvaja, tristo ciganov. Vidite, vi ste prepoteni, jaz sem prepoten. Tako prav lahko obzoboliva v tem mrazu.

— Ne, — je odgovorila Mašenjka med obnavljanjem galoš. — Kakšen kavalir pa ste, če ne morete spremiti dame v tem mrazu.

— Saj sem ves prepoten, — se je izgovarjal Vasja in malo je manjkalo, da ni zaplaval. — No, oblecite se.

Vasja Česnokov je odločno oblekel kožuh, odšel z Mašenjko na ulico in se skrbno zavil. Pritiskal je strupen mráz. Luna je sijala. In pod nogami je škripal sneg.

— Kako nemirno dekle ste, — je dejal Vasja Česnokov navdušeno ogledujoč Mašenjkin profil. — Da niste to vi, temveč drugo dekle, ki je za vse na svetu ne šel spremenit. Bogme, lahko mi verjamete. Iz same ljubezni grem.

Mašenjka se je zasmejala. — Vi ste tu smejete in kažete svoje zobke, — je nadaljeval Vasja, — jaz pa govorim čisto resnico. Marja Vasiljeva, vroče vas obožujem in ljubim. Recite samo: Vasja Česnokov, ležite na železniški tir ali pa na tračnice cestne železnice in ležite tam, dokler ne prispe tramvaj — pa vam takoj ležem. Bogme, lahko mi verjamete.

— Bežite no, pustite take neumnosti in poglejte raje, kako čudovito lepo je okrog nas, kadar sije luna, — je dejala Mašenjka. — Kako krasno je mesto ponoči. Tako divna lepota!

— Da, čudovita lepota, — je pritrdil Vasja nekam začudeno in se ozrl na okrušen omet bližnje hiše. — Zares, velika lepota. Da, Marja Vasiljeva, lepota neinkuje tudi takrat, ko goji človek čustva. Mnogi učenjaki in ljudje z naše strani zanikujejo čustva ljubezni, toda jaz, Marja Vasiljeva, jih ne skrivam. Jaz lahko gojim do vas čustva do

svoje smrti, lahko se žrtvujem za vas. Bogme, verjemite mi... Zapoveste: Vasja Česnokov, razbij si glavo ob tale zid, pa si jo razbijem.

— No, le nikar se ne delajte tako pogumnega, — je dejala Mašenjka ne brez zadovoljstva.

— Bogme, razbijem si jo, če želite!

Prišla sta na Krjukovo nabrežje.

— Bogme, — je dejal Vasja znova, — če želite, skočim v kanal. Želite, Marja Vasiljeva? Vidim, da mi ne verjamete, toda lahko vam dokazem...

Vasja Česnokov se je prijel za ograjo, kakor da hoče res skočiti v vodo.

— Ah, — je vzkliknila Mašenjka, — kaj pa počenjate? Kar se je pojavila izza vogala črna postava in se ustavila pri svetilki.

— Kaj pa kričite tu? Tiho! — je zagodrnjala črna postava in si temeljito ogledala mlada izprehajalec. Mašenjka je kriknila od groze in se stisnila k ograji.

Črna postava se je približala in potegnila Vasjo Česnokova za rokav.

— No, ti kлада, — je dejal neznanec z zamolklim glasom, — sleci suknjo in marš odtod. Če le zineš, te kresnem po glavi in po tebi bo. Si razumel, capin? Sleci se!

— Do-do-do-volite, — je zajecjal Vasja, hoteč s tem reči: dovolite, kako to?

— Kar tako, — je odgovoril neznanec in ga potegnil za rob kožuha.

Z drhtečimi prsti je Vasja odpel kožuh in ga slekel.

— In čevlje tudi sezuji, — je zarentačil neznanec, — te tudi potrebujem.

— Do-do-do-volite, — je zajecjal Vasja, — mrzlo je.

— No, ali bo kaj!

— Od dame ničesar ne zahtevate, jaz pa naj bi sezul celo čevlje, — je dejal Vasja u žaljeno. — Ona je v kožuhu in galošah, jaz pa naj sezujem tudi čevlje.

Neznavec se je mirno ozrl na Mašenjko, rekoč:

— Če bi jo človek slekel in nesel to v culi, bi ga prijeli. Vem, kaj delam. Si že sezul čevlje?

Mašenjka je z grozo zrla na neznanca, ne da bi se ganila. Vasja Česnokov je stopil v

sneg in si začel odvezovati čevlje.

— Ima i kožuh, — je ponovil Vasja, — i galoše, meni bi ga pa pustili.

Neznavec je oblekel Vasjin kožuh, stlačil njegove čevlje v žepe in dejal:

— Sedi in ne gani se, niti z zobmi ne smeš sklepetati. Če pa zakričiš ali če se le ganeš, si izgubljen. Razumeš, capin? In ti goska tudi.

Neznavec se je hitro zavil v kožuh in izginil.

Vasja je pa obsedel klaverno na snegu in plaho ogledoval svoje noge v belih nogavicah.

— Dočakali tse, — je dejal in se srdito ozrl na Mašenjko. — Spremim vas, pa naj bom še oropan. Da?

Ko so tolovajevi koraki utihnili je zastopial Vasja z bosi nogami po snegu in zaklical s tenkim, piščecim glasom:

— Po-o-o-ma-najjte! Razbojniki!

Potem jo je pa ubral nazaj, kar so ga nesle noge. Mašenjka je ostala sama pri ograji.

SLUŽKINJE Z MATURO

Zelo pereč problem izobraženih žensk je v vseh državah, kjer je postala ženska z napredkom demokracije enakopravna z moškim in začneja svojo enakopravnost uveljavljati na vseh poljih. Ženske so se vrgle na študiranje, postale so moškim nevarne konkurentke, toda po letih napornih in dragih študij nalete v borbi za obstanek po večini na napre magljave ovire. Sicer pa to ni nič čudnega, če pomislimo, koliko moških mora držati križem roke ni čakati na službe, čeprav imajo vso potrebno kvalifikacijo. Tako vidimo v normalnih razmerah nemogoče pojav, da se morajo študirane ženske izogniti, namreč h gosposlinstvu.

Po večjih mestih naletite na vsakem koraku na dekleta z dovršeno srednjo ali celo visoko šolo, ki pomiva posodo, ki opravlja najtežja ženska dela, samo da se more skromno preživljati. V Budimpešti je 213 deklet z maturo zaposlenih v gosposlinstvu. Tudi mnoge omožene, žene uradnikov in učenjake, hodijo k premožnim rodbinam pomagat gospodinjam, da saj nekaj prislužijo k skromnim moževim dohodkom.

Pred kakšnimi 15 leti so postavili sem nekoliko kozorogov iz gojišča v Interlaknu, v tem času pa so se živili, ki so pod najstrožjo zaščito, tako razmnožili, da jih cenijo danes na kakšnih 120 glav. Ker pa se oblikujejo najrajši z divjim senom, ki ga gorjanci s težavo zbirajo na svojih pašnikih, in ker sprožujejo na svojih skalnih pohodih kamenje, ki se ga boji vsaki planinar, je umljivo, da gledajo mnogi ljudje postrani na to početje in bi jih rajši danes pokončali nego jutri. Toda oblasti se ne vdajo. Dolga pogajanja med državo in občinami so se končala za sedaj s tem, da se je država obvezala povrniti vsako dokazano škodo, ki bi jo napravile lepe živali, in da je dovolila ustreliti nekoliko starih eksemplarjev. Večje število kozorogov pa bo do vlovili in jih prepeljali v druge kraje, posebno v zaščitni naravni park v Grimsel-skem ozemlju, kjer ne bodo živili nikogar motile in jih tudi nihče ne bo smel motiti.

ZARADI UKORA V SMRT

Hud udarec je zadela na Jožefovo gledno družino posestnika Krivea v Podložah pri Ptujski gori. Domača hči, 19-letna Jožica, se je popoldne napotila kakor vsako nedeljo in praznik v večernicam v župnijsko cerkev na Ptujski gori. To pot, ko je bil njen god, se je s prijateljicami zamudila na gori dalje časa kakor po navadi in se je zavoljo tega nekoliko zakasnila. Oče jo je zato malo pokaral, kar pa si je ubogo dekle vzelo tako k sreči, da je zapustilo sobo, šlo v svojo kamrico in izpilo precejšnjo količino lizola. Domači, ki so jo našli v brezupnem stanju, so takoj pozvali na pomoč zdravnika s Ptujске gore, ki pa ji kljub vsemu prizadevanju ni mogel več pomagati.

PRAZNA JETNIŠNICA

V Madridu je izzvala največjo senzacijo novica, da so izondotne državne jetnišnice pobegnili častniki večinoma mlajših letnikov, ki so bili zaradi lanskega oktoberskega puča obsojeni na smrt.

Upornike je vojaško sodišče obsodilo navzlic mnogostevnim prošnjam in posredovanjem sorodnikov, naj jim priznajo ter jim puste vsaj življenje. Sodišče je sodilo brez pardona ter določilo, da se mora petnajstotica upornikov voditi postaviti pred puške. Določeno je bil že dan usmrčenja.

Ko pa je stopil določenega dne sodnik s komisijo v celico obsojencev, da jih pozove in povede k justifikaciji, je moral v svoje največje začudenje ugotoviti, da je jetnišnica prazna.

Preiskali so vse kotičke in odkrili, da so jetniki pod neko posteljo z največjimi mukami izkopali rov ter se po zelo komplicirani proceduri približali kanalu, skozi katerega so pobegnili direktno v kanalskem omrežju madridskega mesta.

Oblasti so bile kajpada presenečene, ko so odkrile to stvar in so odredile natančno zasledovanje beguncev, toda doslej se še ni nikomur posrečilo priti obsojencem na sled. Zdi se, da so pobegnili v dogovoru s sorodstvom, ki je povzelo vse, da bi upornikom rešilo življenje.

PREVEČ KOZOROGOV

Dočim po ostalih goratih deželah oblažujejo, da imajo kozorogov premalo ali da so jim sploh že izumrli, se lahko v ozemlju Augustinathorna v Švici pobahajo, da jih imajo preveč. Žal pa je takšno bahanje zvezano z raznimi neprijetnostmi.

Pred kakšnimi 15 leti so postavili sem nekoliko kozorogov iz gojišča v Interlaknu, v tem času pa so se živili, ki so pod najstrožjo zaščito, tako razmnožili, da jih cenijo danes na kakšnih 120 glav. Ker pa se oblikujejo najrajši z divjim senom, ki ga gorjanci s težavo zbirajo na svojih pašnikih, in ker sprožujejo na svojih skalnih pohodih kamenje, ki se ga boji vsaki planinar, je umljivo, da gledajo mnogi ljudje postrani na to početje in bi jih rajši danes pokončali nego jutri. Toda oblasti se ne vdajo. Dolga pogajanja med državo in občinami so se končala za sedaj s tem, da se je država obvezala povrniti vsako dokazano škodo, ki bi jo napravile lepe živali, in da je dovolila ustreliti nekoliko starih eksemplarjev. Večje število kozorogov pa bo do vlovili in jih prepeljali v druge kraje, posebno v zaščitni naravni park v Grimsel-skem ozemlju, kjer ne bodo živili nikogar motile in jih tudi nihče ne bo smel motiti.

GOSPOD IZ "ZELENE PALAČE"

Zaradi šestih umorov na smrt obsojeni korzikanski tolovaj Andrej Spada je zadnji romantični tolovajski poglavar divjih gora v domovini Napoleona, na Korziki.

Spada, ko je sedaj 38 let star in že precej debeluhast, je bil v mladih letih čeden dečko. Njegov oče je bil Sardinec, mati pa Korzičanka. Celih 11 let je kljuboval v divjini ter je prebival v svoji zasloveli "zelene palači".

Korziški kmetje so vsako povelje iz "zelene palače" hitreje in pokorneje ubogali kakor na naredbe vlade. Glavni vir dohodkov tega "gorskega kralja" je bila mesečna "carina", katero mu je moral plačevati podjetnik, ki je po teh krajih z avtom prevažal pošto. Ker je zaradi teh "davkov" dosednji podjetnik prišel na psa in je moral opustiti vožnjo pošte, je to prevzel nekdo drugi. Pri njem se je zgledal "gorski kralj".

Andrej Spada in njegovi raznanih, kakšne davke mu bo plačeval. Ker se je novi poštni podjetnik branil, ga je Spada meni nič tebi nič ustrelil.

Spada je tako le prišel med tolovaje: Dne 8. oktobra 1922 je Spada sedel z dvema prijateljem pri neki veselici v vasi Carid'Oréine. Takrat je bil Spada še pošten kmet, katerega je vse spoštovalo. Zgodilo pa se je, da je na Korziki prišel italijanski mornar, kateri se je udeležil veselice in je šel plesat z nekim dekletom. Znan je pa, da so Korzi silno vročerkvni in ljubosumni. Zato so se korziški fantje sporekli z italijanom. V prepiru je nekdo ustrelil iz samokresa ter Laha ranil v nogo. Prihiti so francoski orožniki preiskat zadevo. Tisto dekle je trdilo — še danes ni znano, ali po pravici ali po krivici, — da je streljal eden izmed tistih dveh fantov, ki sta s Spado sedela pri mizi. Spada je bil hud in ugovarjal, da to ni res. Orožniki pa se niso zmenili za njegovo gorjenje, ampak so oba Spadova prijatelja prijeli in ukle-

nili. Gnali so ju v zapor.

To je Spada docela razburila. Ves divji je pograbil samokres in enega orožnikov ustrelil, drugega pa hudo ranil. Potem je osvobodil oba prijatelja in z njima pobegnil v goro. Poslej se je Spada zaklel, da bo po svoje uredil vse, kar bi se mu med ljudmi zdelo krivično. In tako je začel svoje rogovnjaško življenje, zaradi katerega so ga rojaki častili, orožniki pa zasledovali. Toda orožniki mu niso mogli do živga. Francoska oblast je poslala nadenjen vojaško pehoto, topništvo in celo oklopni avtomobil, hoteč na ta način Spado ujeti. Vse zaman.

Sčasoma se je Spada tako uživel v svojo vlogo maščevalca, da je samega sebe imenoval "desna roka Boga Očeta".

Toda njegovi preganjalci so vedno bolj pritiskali nanj. Končno se je Spada naselil v hiši svojega očeta, čeprav je vedel, da bodo preganjaleci prav gotovo prišli. Orožniki so res obkolili hišo in jo naskočili. Ni so pa našli Spado na najmanjši odpor. Ko so stopili v hišo, so našli Spado, ki je klečal pred križem in molil. Seveda so ga takoj prijeli.

Oblasti so spočetka mislile, da je Spada versko blazen. Poslali so ga v Marseille v norišnico, da bi ga preiskali, ali mož ni morda nor. Več mesecev so ga opazovali, končno pa so zdravniki ugotovili, da je docela zdrav.

Pred sodniki nikdar ni izgubil prisebnosti in ponosne samozavesti; pač pa je z največjim veseljem dražil sodnike. Ko mu je predsednik zagrozil, da ga bo dal odpeljati nazaj v ječo, se je tej grožnji prisrčno smejal. Takoj nato pa se je začel obnašati kakor najbolj ljuden človek. Na nad vse u ljuden in prijazen način je sodnikom priznal, da je bil zaramora v odsotnosti že trikrat obsojen na smrt. Ko so mu pa čitali, da je bil obsojen tudi radi tatvine, je odločno ugovarjal.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Sodnik mu je rekel: "Vi ste bili zelo nevaren tolovaj."

On pa je odgovoril: "Da, bil sem, a pošten tolovaj!"

Sodnik: "Takoj ste vedno streljali na zastopnike zakona."

Spada: "Če vi to rečete, gospod predsednik, bo že res."

Dne 11. marca je bil obsojen na smrt. In končal je pod giljotino, kateri Korzičanci pravijo, "vdova".

EDINO ZDRAVILO

Sloveči holandski zdravnik Boerhave je umrl 1738 v Leydenu; star je bil 70 let. Ko so njegovo premoženje po smrti na dražbi prodajali, so našli tudi debelo, v svinjsko usnje vezano knjigo, ki pa je bila zapечатena. Na knjigi je bilo tole napisano: "Edine in najgloblje skrivnosti zdravniške vede."

Ker je Boerhave kot zdravnik res zelo slovel, so se vsi ljudje za to čudovito knjigo začeli zelo puliti, pričakujoč, da si bodo z njeno pomočjo podaljšali življenje. Nazadnje je ta knjiga na dražbi bila prodana za 10.000 goldinarjev.

Srečni lastnik je takoj zlomil pečate in pogledal v knjigo. Toda vsi listi debele knjige so bili nepopisani. Le na prvi strani je bilo tole zapisano: "Skrbi, da bo glava hladna, noge gorke in da bo telo odprto — potem vsem zdravnikom lahko osle kažeš."

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!!

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En-Nasr

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj romani ob Nilu; Kako sem v Mekko romel; Pri Samarili; Med Jezidi

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Izselenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnost nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Cena1.50

Izdajalec: Na lovu; Splet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovac Šimen; Zaroča z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-č, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Z detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka

Cena3.50

Z U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

OGROMNE ZALOGE ZGANJA ZGORELE

ko je izbruhnil požar v Penn-Maryland distileriji v Peoria, Ill. Ognjegasci so le s težavo preprečili, da se ni razširil ogenj na sosednja poslopja. Povzročena škoda znaša nad milijon dolarjev.

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

68

— Le pogled, kako čast ti napravijo v samostanu! — se smeje frater. — To poka, kot gosposka postelja! — Nato govori dalje, slavi božjo previdnost, ki vse slabo obrne za Hajmota v dobro ter jadikuje, kako lovec slabo izgleda in kako motne so njegove oči. — Toda samo počakaj, — pravi, — te bom že izpitil kot kopuna, ki je imel greben. Da, da ne pozabim — hvala ti moram tudi reči. Hlapec, ki je danes prišel z osedlanim konjem, mi je prinesel korenine. Te mi bodo dobro zdravilo pri moji slabi sapi. Z dihanjem gre sedaj pri meni slabo, dan za dnem. Mnogokrat mi je, kot bi imel v vratu ježa, ki se razteza in nikdar noče v pekel. Ali pa si tudi korenine izkopal ob pravem času? Ali je sneženka do konca odvetela?

Hajmova lica spreleti bledoba. — Da, frater, sneženka je odvetela. Za mene! — Tedaj je bil konec njegove moči. Škipaje z zobmi se vrže proti steni, da frater prestrašen sklence roke.

Gitli ravno pride na prostor pred vratni samostanskega oskrbnika, ko se vrne prednica, katero je spremljal gospod Henrik. Začudi se, ko jo pogleda.

— Vedela sem! — pravi tiho prednica. — Gospod Henrik prika na dekletu v prijazen pozdrav ter stopi nazaj skozi vrata.

— Pomisli samo, dekle, — se smeje prednica, — gospod Henrik me je zmerjal, kar sem te samo pustila. V resnici je mislil, da boš zbežala.

Truden nasmeh preleti Gitline ustnice in izza vogala je slišati poreden smeh. Prednica pogleda, toda Waltijev obraz je že izginil za zidom.

Ko pride Gitli do munskega samostana, je pustila tiho in potrpežljivo, kot jagnje, kadar ga strižejo, da se je ž njo zgodilo vse, kar so hoteli. Nova obleka, v katero so jo oblekli, ni zbudila nikakega glasu iz njenih ust. Sicer se je nekoliko sramovala, ko vidi dolgo, modro obleko po običaju tedanjega časa izrezano čez rame. Toda ne reče ničesar, kajti takoj je dobila okoli vratu bel plašč, ki ji je regel do komolca. Pas iz belega usnja je oklepal vitke kolke. Okoli čela in odkritih las so ji privezali moder trak. Ko ima na nogah rmenne čevlje z dolgim, zavilanim, ošiljenim koncem, tedaj se začudena ogleduje.

Mati prednica in obe sestre se smejejo, ko stoji Gitli tako mirno, za stran iztegnjenimi rokami, kot se ne bi upala dotakniti se obleke. Trese se in se ne upa prestopiti, kajti ako je prestopila, tedaj so takoj čudni čevljevi kljuni šinili nazgor kot ostru bodala. In čim glasneje se drugi smejejo, tem bližji ji je bil jok. Naenkrat pa skoči v vratom, ker pa so bila vrata zaklenjena, se ihtec zgrudi na tla.

Dvigne jo, jo zmerjajo in tolažijo, ji osnažijo obleko, nato pa jo peljejo k Zefi, da se je mogla od nje in malega fantka posloviti in ž njima se enkrat govoriti.

Pred zidom munskega samostana čaka nosilnica, katero sta nolihi dve muli na dveh pritrdjenih drogih. Gitli morajo dvigniti v nosilnico; prostovoljno ne bi nikdar vstopila. Mati prednica sede poleg nje. Dva hlapca vodita mule, tretji pa, ki je bil oborožen, jaha poleg.

Ljudje na cesti postajajo, ko vidijo prihajati nosilnico in radovedno gledajo v njo. Nikdo ni spoznal solarjeve sestre. Njen majhni, blede obraz je skoro izginil v beli, nad temenom trdo zavezani avbi, ki so jo na pot posadili na glavo.

Dvoje deklet pride mimo; vroča rdečica spreleti Gitlina lica; bili sta Cene in Eggebauerjeva dekla.

— Pogled, — pravi tiho dekla, — kakšna gospodična pa je to?

— Je ne poznam, — pravi Cene, — mora biti tuja.

Nosilnica gre dalje. Gitli se prime kot kaka omotica in vse se ji vrti. Hišice ob cesti, solarna, kateri se bližajo, šumeči potok z bregom in drevjem, hrib s samostanom, vse, vse se potopi pred njenim pogledom in bilo ji je, kot da vidi obsežno, solnčno planino. Po njej se pasejo z ropotajočimi zvoci krave in v koči poje dekliski glas; iz gozda prihaja čez planjavo lovec, mirno stoji pred kočo, palico je naslonil na leseno steno ter udarja z okovanimi čevlji ob prag. Pojoči glas utihne in lovec vpraša:

— Ali je dovoljeno vstopiti, planšarica? — Iz koč zadoni smejoči se Cenin glas: — Seveda, Hajmo samo pridi! —

Mati prednica v nosilnici se prestrašena zbudi iz svojih misli, kajti dekle si je za glasnim krikom strgalo belo avbo z glave ter hoče skočiti iz nosilnice.

Nekaj ljudi priteče, hlapci prično poganjati mule in vedno hitreje, vedno dalje se majo nosilnica.

23.

Naslednjega jutra hodi gospod Henrik v zgodnji uri po vrtu gori in doli. Kaj je v teh solnčnih dnevih vse zrastle in razevelo! Drevje in grmovje je bilo v polnem zelenju in vsak diš sapo je bil napolnjen z vonjem mladih cvetlic.

Frater Severin obdeluje prazno gredo. Da si olajša pripogibanje, stoji s široko razkoračenimi nogami kot konj, kadar mora težko vleči. Debele znojne kaplje mu padajo s čela.

— Dobro jutro, brat! — pozdravi gospod Henrik.

— Dobro jutro, reverendissime! — Frater Severin se dvigne in medtem ko bolestno zakremži obraz, stisne pest za hrbtom.

— Danes se zopet težko pripogiblješ, kaj ne? Sem že slišal; sinoči je zopet nekrščansko dolgo trajalo v kleti. — Ne po moji krivdi! — jeclja Severin. — Temveč oskrbnik kar ni hotel iti.

— Ali niso prišli hlapci gospe Cecilije ponj?

— So, gospod, pa ni šel; dal jim je nek pergament in je ostal.

— In vi ste mu morali delati tovarišijo?

Frater Severin spoštljivo zategne obraz.

— Oskrbnik je, gospod! Kdor ne spoštuje njegovcega dostojanstva, razžali samostan.

(Dalje prihodnjič.)

PARIŠKA VENERA 1935

Parizani niso toliko dovzetni za razne moderne in sportne pretiranosti, da bi se zavzeli brez roganja za nudistično gibanje, tisto gibanje, ki pridiguje, da bi morali ljudje, moški in ženske, iz zdravstvenih in estetskih ozirov hoditi po svetu v obleki pokojnega svojega očeta Adama. Niso preveč sramežljivi, pa vendarle se jim ni zdelo primerno, da bi se po njihovih ulicah korpušentni gospodje z mogoče še bolj korpušentnimi damami sprehajali brez figovega peresa in s sukranim dostojanstvom. Francozi so takšnim idejam in možnostim v ogromni večini primerov smejejo ter se ne zanimajo zanje. Vendar pa so te dni do zadnjega kota napolnili veliko Pleyelovo koncertno dvorano, ko so nudisti napovedali propagandni večer (proti precejšnji vstopnini), na katerem naj bi se izbrala tudi pariška lepota kraljica za leto 1935.

Morda so gledalci pričakovali, da se bodo nudisti pokazali že od vsega začetka takšne, kakršne je ustvaril Bog. Malo so bili razočarani, ko je stopil na predavateljski oder v čudovit frak oblečen mož. Še bolj pa so se začudili, ko so v njem spoznali barona de Fouquieresa, tistega, ki dela že deset let vneto propagando za to, da bi uvedli v pariško nočno življenje spet frak in večerno obleko. Mimo tega je baron de Fouquieres brat tistega funkcionarja, ki mu je med drugim naloga izbrati predsednika republike vsako jutro obleko, ki jo bo nosil ta dan. Govornik pa je kmalu pojasnil svoja načela: kakor smatra za sveto domoljubno dolžnost, da bi Francozi kadar gredo v družbo oblačili smoking, tako se mu vidi potrebno, da bi ob vseh drugih prilikah hodili v Adamovem kostumu.

Potem je baron odstopil mesto drugemu spodobno ofraka nemu gospodu, ki so ga predstavili kot M. de Mongeota, voditelja nudistov. Ta je v svojem predavanju nanizal vse mogoče razloge, ki vodijo premišljenega človeka do tega, da bi se oblačil brez obleke, celo brez spodnje obleke. Z medicinskega stališča n. pr.: Prof. Godard je postavil bolnike s plavalnimi hlačkami in brez njih na sonce in glej, pri tistih, ki niso imeli hlačk, so bili zdravilni uspehi za 40 odstotkov večji. Ali z moralnega stališča: Če trdijo nasprotniki nudizma, da bi zavajalo to gibanje mlade ljudi, kadar bi bili na samem, v razne košljive zadeve, kdo more trditi, da bi mladi ljudje ne zašli tudi oblečeni v košljive stvari, kadar so na samem? In končno je povedal kakšne uspehe dosega nudizem tudi med najbolj vnetimi boreci za moralno: Tu je n. pr. neki gospod Bethlehem, ki je takle vnet za moralno, da je moral že nešteto krat v keho, ker si ne more kaj, da bi ne planil z dežnikom po reviji, listu ali sliki, ki predstavlja kakšno preveč lahko oblečeno delico. Temu najkompetentnejšemu farnatiku morale je g. de Mon-

geot nekoč pismeno obrazložil čistoto nudističnih principov. Frej je za odgovor eno samo vrstico: "Spoštovani kolega! Vi ste idiot. S spoštovanjem Bethlehem." "Idiot" sicer ni lepa beseda, toda tem lepše se sliši naziv "kolega".

In potem je prišel višek večera: izvolitev pariške Venera za l. 1935 izmed 16 kandidat. Že trikrat se je ta izvolitev končala brez uspeha, a sedaj je moralo priti do njega, kajti (ta ko si je mislil vsak gledalec) Venera v Evinem kostumu bo pač morala pripraviti stroge gospode pri žiriji do tega, da bodo oddali odločilni glas. Toda razočaranje je pri tej točki doseglo višek: kandidatke za našlov najlepše pariške lepote so nastopile natančno tako, kakor so nastopale doslej še na vseh podobnih prireditvah — brez nudističnih primesi. In šele: nastopile so v najnovejših modnih kreacijah znane pariške tvrdke. Ljudstvo je zatuli: kakor en mož: "Sleparija! Gole naj pridejo! Franke naj zaj!" Med vpitjem in smehom se je stvar končala. Toda ta večer je v Parizu vendarle zmagala nova moda...

KAKO SE SPORAZUMEVAJO PTIČI

Voditelj opazovališča za ptice v Rosittenu dr. Heinroth je pred kratkim predaval v Hannoveru, kako se sporazumevajo med seboj živali in ptice ter je sodobno biologijo obogatil s svojimi dragocennimi skušnjami.

On je bil prvi, kateri je delal poizkuse s ptički na ta način, da jih je, ko so prilezli iz jajčka, takoj odstranil od drugih ptičev ter jih sam vzgajal. Z dragocennimi fotografskimi posnetki je pokazal njihovo razvojno stopnjo. V predavanju, kako se živali sporazumevajo med seboj, je dr. Heinroth poudarjal, da se živali spora zumevajo z znaki in glasovi. Pravega jezika v človeškem smislu živali nimajo, ker je njihovo glasovno izražanje prirojeno in ne naučeno. Čimbolj družino žive živali, tem na različnejše načine se izražajo; medtem ko imajo posamič živeče živali le redkaj kaj povedati.

To je dr. Heinroth razlagal z vzgledi iz živalskega življenja in naglašal, da n. pr. kukačica kliče in kuka le nekaj tednov ob času parjenja, ravno tako samo takrat ruka jelen. Oba sta potem ves čas v letu tiha in mutasta. Dr. Heinroth je dalje naglašal, da sva rimi klie posameznih živali nikakor niso zavestni, kakor nekateri trde, n. pr. o divjih kozah. Dr. Heinroth pravi, da žival ob bližajoči se nevarnosti pač res da od sebe glas, kateri opozori tudi druge živali na nevarnost. Toda ta glas strahu, ki nezavestno prestraši druge živali, da zbeže.

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

ANGLIJA DOBI NAJVEČJE ZRAČNO BRODOVJE

Za presojo položaja na Angleškem so značilni glasovi, ki se vedno česče ponavljajo v angleški javnosti ter zahtevajo, da mora dobiti Anglija naj pozneje v dveh letih največje zračno brodovje na svetu.

V ta namen bodo angleške zrakoplovne družbe naročile in vključile v promet največja in najhitrejša letala. Uvedla pa bodo tudi nove proge. Ni dvoma, da tiči za vsem tem trgovinska politika, a tudi previdnost za primer, da bi se postrile politične razmere. V slučaju potrebe se namreč vsako moderno letalo lahko spremeni v bojni aeroplan, potniška letala pa se dajo z majhnimi spremembami preobraziti v bombna letala, medtem ko se majhni aeroplani lahko porabijo za lovsko letala. Anglija se torej pripravlja na vse strani in se ne oborožuje samo za trgovinsko konkurenco, marveč tudi za druga morebitna presenečenja.

GROB EGIPTSKÉ KRALJICE

V Gisehu pri velikih piramidah so odkrili v zadnjem času 800 m dolgo in 30 m široko "kraljevsko cesto", ki vodi od Kefrenove piramide k sfingi. Istočasno so odkrili grob kraljice Reketre, ki je živila okrog leta 2666 pred n. št. Žal so tudi ta grob že obiskali razbojniki. Ostal je samo še sarkofag, lobanja, nekoliko kosti mumije, okostje bika in nekaj vaz iz alabastra. Iz napisov na sarkofagu je sklepato, da je bila Reketra hči faraona Kefrena in žena faraona Menkerea, obenem pa tudi njegova sestra, kar ni nič nenavadnega, ker so bile tedaj v vladarski rodbini zakoni med bratom in sestro običaji.

MUHASTA SREČA

Pred leti je živel na Dunaju mesar, ki se je sčasoma dokopal do skromnega imetja in si nekega dne kupil tudi pet loterijskih srečk. Mož je kmalu potem umrl. Žena je ostala z otroci sama in posebno v prvem času po moževi smrti se ji je godilo tako slabo, da je morala zastaviti več stvari, da je niso dolgovje pokopali, med drugim tudi srečke. Počasi pa se je stvar vendarle obrnila na bolje in po petih letih je od agenta neke prodajalne srečk kupila na obroke novo srečko. Kmalu potem je prodajalec srečk, pri katerem je pokojni mesar kupil nekoč pet srečk, pregledal svoje stare sezname in ugotovil, da je ena teh srečk zadela 10,000 šilingov.

Hitro je stopil proti mesarici, da bi opozoril vdovo na srečno naključje. Seveda ni vedela nič o tem, da so bile srečke med tem že menjale lastnika. V mesnici je bila vdova baš z pomenku z neko kupovalko o slabih časih. 'Nu', je dejal po-

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

10. aprila: Washington v Havre

12. aprila: Majestic v Cherbourg

13. aprila: Ile de France v Havre

14. aprila: Conte di Savoia v Genoa

15. aprila: Berengaria v Cherbourg

16. aprila: Berengaria v Cherbourg

17. aprila: Berengaria v Cherbourg

18. aprila: Berengaria v Cherbourg

19. aprila: Berengaria v Cherbourg

20. aprila: Berengaria v Cherbourg

21. aprila: Berengaria v Cherbourg

22. aprila: Berengaria v Cherbourg

23. aprila: Berengaria v Cherbourg

24. aprila: Berengaria v Cherbourg

25. aprila: Berengaria v Cherbourg

26. aprila: Berengaria v Cherbourg

27. aprila: Berengaria v Cherbourg

28. aprila: Berengaria v Cherbourg

29. aprila: Berengaria v Cherbourg

30. aprila: Berengaria v Cherbourg

31. aprila: Berengaria v Cherbourg

32. aprila: Berengaria v Cherbourg

33. aprila: Berengaria v Cherbourg

34. aprila: Berengaria v Cherbourg

35. aprila: Berengaria v Cherbourg

36. aprila: Berengaria v Cherbourg

37. aprila: Berengaria v Cherbourg

38. aprila: Berengaria v Cherbourg

39. aprila: Berengaria v Cherbourg

40. aprila: Berengaria v Cherbourg

41. aprila: Berengaria v Cherbourg

42. aprila: Berengaria v Cherbourg

43. aprila: Berengaria v Cherbourg

44. aprila: Berengaria v Cherbourg

45. aprila: Berengaria v Cherbourg

46. aprila: Berengaria v Cherbourg

47. aprila: Berengaria v Cherbourg

48. aprila: Berengaria v Cherbourg

49. aprila: Berengaria v Cherbourg

50. aprila: Berengaria v Cherbourg

51. aprila: Berengaria v Cherbourg

52. aprila: Berengaria v Cherbourg

53. aprila: Berengaria v Cherbourg

54. aprila: Berengaria v Cherbourg

55. aprila: Berengaria v Cherbourg

56. aprila: Berengaria v Cherbourg

57. aprila: Berengaria v Cherbourg

58. aprila: Berengaria v Cherbourg

59. aprila: Berengaria v Cherbourg

60. aprila: Berengaria v Cherbourg

61. aprila: Berengaria v Cherbourg

62. aprila: Berengaria v Cherbourg

63. aprila: Berengaria v Cherbourg

64. aprila: Berengaria v Cherbourg

65. aprila: Berengaria v Cherbourg

66. aprila: Berengaria v Cherbourg

67. aprila: Berengaria v Cherbourg

68. aprila: Berengaria v Cherbourg

69. aprila: Berengaria v Cherbourg

70. aprila: Berengaria v Cherbourg

71. aprila: Berengaria v Cherbourg

72. aprila: Berengaria v Cherbourg

73. aprila: Berengaria v Cherbourg

74. aprila: Berengaria v Cherbourg

75. aprila: Berengaria v Cherbourg

76. aprila: Berengaria v Cherbourg

77. aprila: Berengaria v Cherbourg

78. aprila: Berengaria v Cherbourg

79. aprila: Berengaria v Cherbourg

80. aprila: Berengaria v Cherbourg

81. aprila: Berengaria v Cherbourg

82. aprila: Berengaria v Cherbourg

83. aprila: Berengaria v Cherbourg

84. aprila: Berengaria v Cherbourg

85. aprila: Berengaria v Cherbourg

86. aprila: Berengaria v Cherbourg

87. aprila: Berengaria v Cherbourg

88. aprila: Berengaria v Cherbourg

89. aprila: Berengaria v Cherbourg

90. aprila: Berengaria v Cherbourg

91. aprila: Berengaria v Cherbourg

92. aprila: Berengaria v Cherbourg

93. aprila: Berengaria v Cherbourg

94. aprila: Berengaria v Cherbourg

95. aprila: Berengaria v Cherbourg

96. aprila: Berengaria v Cherbourg

97. aprila: Berengaria v Cherbourg

98. aprila: Berengaria v Cherbourg

99. aprila: Berengaria v Cherbourg

100. aprila: Berengaria v Cherbourg

- JULIJA:
- 3. Berengaria v Cherbourg: Washington v Havre
 - 5. Berengaria v Cherbourg: Saturnia v Trst
 - 10. Berengaria v Cherbourg: Aquitania v Cherbourg
 - 16. Berengaria v Cherbourg: Europe v Bremen
 - 17. Berengaria v Cherbourg: Conte di Savoia v Genoa
 - 20. Berengaria v Cherbourg: Berengaria v Cherbourg
 - 23. Berengaria v Cherbourg: Berengaria v Cherbourg
 - 24. Berengaria v Cherbourg: Berengaria v Cherbourg
 - 27. Berengaria v Cherbourg: Berengaria v Cherbourg
 - 31. Berengaria v Cherbourg: Berengaria v Cherbourg

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge nasebine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laublin
- COLORADO: Pueblo, Peter Cutler, A. Saffin
- INDIANA: Indianapolis, Louis Danich
- ILLINOIS: Chicago, J. Bevel, J. Lukanich
- NEW YORK: Cicerio, J. Fabian (Chicago, Cicerio in Illinois)
- LOUISIANA: Joliet, Mary Bambich, Joseph Hrebat
- MAINE: La Salle, J. Spellich
- MASACHUSETTS: Frank Augustin
- MICHIGAN: North Chicago, Jozef Zelenc
- KANSAS: Girard, Agnes Moenik
- KANSAS CITY: Frank Zagar
- MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
- STEYER, J. Černe (za Penna., W. Va. in Md.)
- MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
- MINNESOTA: Chisholm, Frank Gonze
- Ely, Jos. J. Peschel
- Erethel, Louis Gonze
- Gilbert, Louis Vessel
- Hibbing, John Porke
- Virginia, Frank Hrvatic
- MONTANA: Roundup, M. M. Panlan
- Washoe, L. Champa
- NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
- NEW YORK: Gowanda, Karl Strinsha
- Little Falls, Frank Maslo
- OHIO: Barberton, Frank Troha
- Cleveland, Anton Bobek, Chas. Barlinger, Jacob Resnik, John Slovnik
- Girard, Anton Nagole
- L